

dentes ad eum, aërem, & cum aëre etiam ipsum propellant; fugientes verò secum trahunt aërem, & cum aëre ignem illum. Quamvis autem Ignis hic fatuus, sicut hæcenus expressum est, naturales causas agnoscat: mali tamen Genii eum sapissimè in hominum perniciem dirigunt. Unde ejusmodi erratici ignes sæpe sonos & ejulatus ediderunt, homines invaserunt, verberârunt, interfecerunt. Quamquam & horum ipsorum effectuum naturales causæ reddi nonnunquam queant.

§. IV.

Ignis lambens est Meteorum Ignitum, hominum capillis ac vestimentis, jubis equorum, navium malis, atq; aliis sine noxa adherens.

Lambens dicitur, locutione Poëtis familiari, quia leviter tangit res, quibus adhæret, non urit. Est enim materiæ tenuis, sicut flamma vini adusti, in qua fluxa raritas vim adurendi planè discinxit; unde & linteum, si in quo est, nil ustulat. Materia ista tenuis sulphurea, sicut ipsa Descriptio indicat, ex corporibus hominum, brutorum, & antennis navium pice illitis egreditur. Exempla hujus flammæ lambentis annotârunt Maro in filio Æneæ, Senex Patavinus in Servio Tullio, Scaliger in suo eqvo, alii in aliis. Hoc saltem observandum, eam, quando malis aut antennis navium adhæret, peculiaria nomina sortiri. Si enim unicus sit ignis, Helena vocatur, si duo, Castor & Pollux salutantur. Prior malum in mari portendere creditur, posteriores bonum omen habere à multis usque seculis putantur. Videtur superstitio inde originem duxisse, quia quondam Castor & Pollux, Piratas profligandò, plurimum Græcis nautis profuerunt, Helena autem, rapta à Paride,